

telével, vagy az aktuális társadalmi problémákkal foglalkozó friss darabokkal. Például engem soha nem érintett se közvetlenül, se közvetve a drogok problémája, ezzel a jelenséggel sohasem foglalkoztam komolyan, de mivel a fesztiválon két előadás is ezt választotta témájának, nekem is el kellett gondolkodnom rajta. Szerintem ezek a gyerekek nagyon jól teszik, hogy nem a tévét bámulják, hanem Shakespeare, Molière, Goldoni, Brecht műveivel foglalkoznak, vagy éppen saját maguk írják darabot maguknak az őket közvetlenül érintő problémákról. És még az sem katasztrófa, ha aztán az előadás nem sikerül olyan jól. Hányszor van a professzionális színházban, hogy ígéretesen indul valami, de aztán nem lesz belőle kiemelkedő produkció! Akár jól sikerül a diákszínjátszó előadás, akár nem olyan jól, a legfontosabb maga a tevékenység, hogy a diákszínjátszók nemes anyagokkal és fontos kérdésekkel foglalkoznak.

– *Mondanál példákat, hogy milyen emlékezetes színházi pillanatokat éltél át a fesztiválon?*

Nagyon sok volt, szinte minden előadásban volt ilyen. És itt nem is mindig valamilyen összetett, elmélyült színészi alakításra kell gondolni: a japán meséket feldolgozó előadásban egy kislány olyan ellentmondást nem tűrően gördítette tovább az eseményeket azzal a visszatérő gesztusával, hogy „csitt-csatt”, hogy rögtön látszott, egészen kivételes érzéke van a színpadhoz. Aztán a drogelvonoról szóló előadásban két fiatal nagyon meghitt, őszinte pillanatokot teremtett, és most nem is elsősorban a szex elég nyílt ábrázolására gondolok, hanem az egymásra figyelésükre, az arcjátékukra. Vagy a tizenévesek egymásra találásáról szóló előadásban amikor a kislány italába titokban pálinkát töltenek, és ő nem is érti, hogy mi történik vele, csak felragyog az arca és az egyik válláról lehúzza a pólóját.

– *Ahogy összességében tekintem a huszonegy előadást, meglehetősen sok trágárság hangzott el a három nap alatt, elég sok jelenetben láttunk testiséget vagy éppen direkt fizikai agressziót. Többen megfogalmazták azt a véleményüket, hogy egy diákszínjátszó fesztiválnak valahogy „jólneveltebbnek” illene lennie.*

Eddig kerültem az olyan produkciókat (vagy azok kerültek el engem), ahol durva káromkodások hangzottak el vagy a testiség megjelent a színpadon, de most játszom a *Van Gogh szerelme* című előadásban, ahol szerepem szerint egy prostituálttal kell lefeküdnöm. Az aktust látnia kell a közönségnek, mert a történet és a szereplők további sorsának szempontjából az előadás egyik döntő pillanata ez. Vagyis ha a káromkodás, a testiség vagy az agresszió dramaturgiai indokolt, a produkcióban jelentése és jelentősége van, akkor helye van a színpadon, nem megkerülhető. Bizonyos dolgokon nem lehet „finomítani”, mert hitelüket veszítik. Néhányszor felszínesnek, üres hatáskeltésnek éreztem a „keményebb” dolgokat itt a fesztiválon, de számos esetben hitelesnek tartottam, hogy nem voltak illedelmesek a diákok a színpadon.

– *Azért az elég furcsa jelenség, hogy ugyanaz a tanár a tanórán nyilván tiltja a diákoknak trágárságot, de a színjátszó csoport próbáján ő maga instruálja őket, hogyan káromkodjanak. Persze az élet elég brutális dolog, ha érvényes színházat akarunk róla csinálni, azzal nem lehet finomkodni.*

Óriási a tanárok felelőssége, hogy milyen drámai alapanyagokat adnak a diákok kezébe, de ezt a döntést az ő pedagógiai érzékükre kell bízni. Hogy a „keményebb” előadások hasznukra válnak-e adott esetben a diákoknak vagy sem, azt a csoport vezetője tudja eldönteni, erre nincsen általános recept.

– *Holnap a díjkiosztóval lezárul ez a háromnapos verseny, ahol a különböző csoportok gyakorlatilag riválisai voltak egymásnak, nekem mégis az tűnt fel, hogy közben milyen lelkes közönségei is, hogyan ünneplik egymást.*

A professzionális színházi világban többnyire nem ilyen lelkesek egymás előadásai iránt a kollégák. Egészen magával ragadó a hangulat, ahogy mindenki ott tülekedik az ajtóban, mert be akar jutni, és a három zsúritagnak minden esetben keresztül kell vágni magát a tömegben. Zsúfolásig vannak a termék, test a testhez ér. Persze nyomasztó is ez a tömeg és a levegőtlenység, de ugyanakkor valami egészen különleges atmoszférát is teremt. Nagyon jó volt látni, ahogy idősebbek biztatóan tapsoltak kisebbek előadásain, a kicsik pedig megnézik a nagyobbakat és tanulnak tőlük. Őszintén örülök, hogy itt lehettem ezen a fesztiválon.

A társulatok minősítései, csoportos és egyéni díjazottjai

NEM MŰVÉSZETI ISKOLÁK KATEGÓRIÁJA

arany minősítés

Hollóröpte (Hajós Zsuzsa)

Lengőgyakorlat (Szeleburdiák Színpad, Pápa, Németh Ervin)

ezüst minősítés

Jaszohacsi-mesék (Katonások, Kecskemét, Orbán Edit)
Úton (Radnóti, Budapest, Bethlenfalvy Ádám és Köves Kati)

bronz minősítés

A digó (Cinkőr, Győr, Papp Gergely és Varju Nándor)
Káélet (Fészek Színház, Gárdony, Cziczó Attila)
Mizantróp (Földes Diákszínpad, Miskolc, Szücs Tamás)

egyéni különdíjak

színészi munkájáért – Gansperger Mátyás (*Úton*)
színészi munkájáért – Karancsi Borbála (*Komédia*)
színészi munkájáért – Lelovits Fruzsina (*Káélet*)
színészi munkájáért – Szabó Nóra (*Lüszisztraté*)
színészi munkájáért – Szilágyi Csilla (*Káélet*)
színészi munkájáért – Varga Bori (*Jaszohacsi-mesék*)
Duó-díj – Peller Dániel és Vad László (*Mizantróp*)
Seress Rezső-díj – Farkas Júlia (*Jujj*)
csoportvezetői munkájáért – Bethlenfalvy Ádám és Köves Kati (*Úton*)
csoportvezetői munkájáért – Hajós Zsuzsa (*Hollóröpte*)
írói és csoportvezetői munkájáért – Németh Ervin (*Lengőgyakorlat*)
Kóka Rozália-díj – Báló Marianna (*Az ember élete*)
Zerkovitz-díj – Cziczó Attila (*Káélet*)

csoportos különdíjak

Kill Bill-díj – *Jujj* (Körtelikör, Győr, Varju Nándor, Szalay-Székely Anna)
mozgásért – *Az ember élete* (GJG Színpad, Szekszárd, Báló Marianna)
a kreatív tárgyhasználatért – *A digó* (Cinkőr, Győr, Papp Gergely és Varju Nándor)

közönségdíjak

legjobb előadás – *Jaszohacsi-mesék* (Katonások, Kecskemét)
legjobb női alakítás – *Tóth Judit* (Jujj)
legjobb férfi alakítás – *Farkas Ferenc* (Jaszohacsi-mesék)

MŰVÉSZETI ISKOLÁK KATEGÓRIÁJA

arany minősítés

Nyár-éji ábránd (KIMI-Félidő, Budapest, Perényi Balázs)

ezüst minősítés

A becsületes város (HMG tizedikdé, Szentés, Szebeni Zoltán)
Keserű ének (Tánc-lánc Színkör, Nagykálló, Demarcsek Zsuzsa)
Peer Gynt (VMG 12. D – KIMI 10. AB, Budapest, Papp Dániel)

bronz minősítés

Jámbor barbárok (VMG 12. D – KIMI 10. B, Budapest, Perényi Balázs)
Kedd volt és esett az eső (Szivárvány Színpad, Budapest, Almássy Bettina)
Töredékek (Adyák 12, Debrecen, Bakota Árpád)

egyéni különdíjak

színészi munkájáért – *Csanádi György* (Nincs visszaút)
színészi munkájáért – *Domokos Zsolt* (A talizmán)
színészi munkájáért – *Gyaraki Dávid* (Jámbor barbárok)
színészi munkájáért – *Jéger Dorottya* (Töredékek)
színészi munkájáért – *Kosznovszky Márton* (Nyár-éji ábránd)
színészi munkájáért – *Márkus Sándor* (Töredékek)
színészi munkájáért – *Nemes Anna* (Jámbor barbárok)
színészi munkájáért – *Simon Lea* (Peer Gynt)
színészi munkájáért – *Solti Bence István* (Nyár-éji ábránd)
színészi munkájáért – *Somhegyi György* (Peer Gynt)
dramaturgiai és rendezői munkájáért – *Perényi Balázs* (Nyár-éji ábránd)
kreatív zenehasználatért – *Majtényi András* (A becsületes város)
látványért – *Demarcsek Zsuzsa* (Keserű ének)

csoportos különdíjak

az előadás kiváló mozgásvilágáért – *Peer Gynt* (VMG 12. D – KIMI 10. AB, Budapest, Papp Dániel)

műhelymunkáért – *Kedd volt és esett az eső* (Szivárvány Színpad, Budapest, Almássy Bettina)

merész darabválasztásért – *Ókanők* (Reflex 0708 – KIMI Győr, Patonay Anita)

közönségdíjak

legjobb előadás – *Jámbor barbárok* (VMG 12. D – KIMI 10. B, Budapest, Perényi Balázs)

és *Nyár-éji ábránd* (KIMI-Félidő, Budapest, Perényi Balázs)

legjobb női alakítás – Simon Lea (*Peer Gynt*)

legjobb férfi alakítás – Somhegyi György (*Peer Gynt*)

zsűri: Egyed Attila, Keserű Imre, Sándor L. István

Horváth Mihály Gimnázium 11.D, Szentés
A mi kishercegünk; Várai Enikő felvétele

Nagykorúan

– beszámoló a XIX. Francia Színházi Fesztiválról –

Fontos volt az idei év – talán az eddigiek közül a legfontosabb. A pécsi fesztivál kinevelt egy olyan generációt, amely nemcsak hatékony segédmunkára, hanem felelősségteljes döntések meghozatalára is képes. Az idei szervezőgárda tagjai – Fehér Anita, Tasnádi Zsófia, Molnár Zsófia, Boross Martin, Kőrösi Márk, Theiss Róbert, Kőrösi Boldizsár, Fehér Angéla, Várai Enikő, Hermann Tibor – régi fesztiválozók az ország különböző városaiból, akik egyetemista státuszukból szemlélve is fontosnak tartják az FTLF továbbélését és fejlődését. Az Üres Tér Társulat (Pécs) és a Prizma Színház (Budapest) születésénél a francia nyelvű színházi élet is bábáskodott: segítsék most a növekvő gyerekek a szülőt, a Francia Fesztivált!

Most ezek a fiatalok irányították fáradhatatlanul a kicsiket. (Régi szokás a Leőweyben, hogy a mindenkori 10. osztály vállalja magára az FTLF szervezését, a szülői fogadástól a kisebb helyszíni „csicskamunkákig”.) Nagyon fontos volt kisebb munkacsoportokat szervezni annak érdekében, hogy a kompetenciák és a felelőségek ne gabalyodhassanak össze. Ezek a csoportok egy-két egyetemistából és két-három